

maa overtage Udredelsen af, hvad der tidligere har været udredet af andre Artikler. Dette System fandt, da den nugældende Soldtarif var under Forhandling i Rigsraadet, særdeles levende Understøttelse der; det blev forsvaret med meget Talent, og havde ogsaa en Del Tilhængere, navnlig i Handelsstanden i Kjøbenhavn og i Kjøbstæderne. Det blev, tror jeg, dengang udtømmende forhandlet, og jeg vil anbefale ærede Medlemmer, som kunne ønske at gjøre sig bekendt med Enkelthederne af, hvad der kan tale for og imod dette System, at gennemgaa de virkelig interessante Debat-ter, som fandt Sted om dette Punkt i Rigsraadet i 1865. Jeg var dengang en Modstander af dette System, og jeg tilstaa, at jeg er det endnu; jeg anser det ikke for rigtigt efter vore Forhold at gaa over dertil. At lægge en høj Told paa enkelte Forbrugsartikler, som bruges af den allerstørste Mængde af Folket, og derimod at ophæve den for de andre Artikler, tror jeg ikke vil føre til Held for vort Land, og jeg har derfor ikke kunnet beslutte mig til at tiltræde denne Tanke. — Det tredje Punkt, som ogsaa er fremkommet her i Thinget, gaar ud paa, at man skulde hæve det Tillæg til Tolden paa visse almindelige Forbrugsartikler, som blev givet ved Krigsskatloven af August 1864, for derved at lette Konsumenterne for den Byrde, som denne Toldforøggelse har paalagt dem. Dersom man vilde udføre dette, maatte det selvfølgelig medføre, at man maatte skaffe Erstatning derfor ved at forhøje Tolden paa andre Artikler, som bedre kunde bære det, saafremt ingen anden Skat maatte kunne findes, der kunde træde istedet, men dette vilde jeg anse for at være urigtigt. Som jeg nylig har tilladt mig at udvikle, kunne vi ikke undvære denne Indtægt, og det vil ikke være rigtigt, idetmindste ikke nu for Diebliffet, at gaa over til at sætte nogen anden Skat istedet. Jeg tror derfor, at det, naar man ikke vil træde meget hæmmende i veien for al anden god Udvikling her i Landet, vil findes nødvendigt indtil videre at beholde disse Toldsatser omtrent saaledes, som de ere, efter at Krigsskatloven er bleven givet. — Naar jeg altsaa ikke har kunnet tiltræde nogen af disse Hovedtanter,

maa jeg angive, hvad det er, jeg har søgt at gennemføre ved det Forslag, der foresligger. Jeg maa da herved bemærke, at jeg har stræbt at gaa videre i den samme liberale Retning, i hvilken vi ere gaaede her i Landet siden Anordningen af 1ste Februar 1797. Det har været Svingninger i den Handelspolitik, som blev indført gennem denne mærkelige Anordning; der har været Tidspunkter, Decennier, i hvilke man er vejen tilbage for de Grundsætninger, som blev gennemførte ved den, men man er kommen tilbage til den Erkjendelse, at man derved har gjort Uret, og det kan siges med Sikkerhed, at vi i alle de Forhandlinger, der i den sidste Menneskealder have været førte om Soldtarifen, ere vendte tilbage til disse Grundsætninger, som jeg ogsaa har stræbt at udføre videre. Særligt vil jeg tillade mig at minde om, at det faldt i mit Lod at fremlægge Forslaget til den Tarif, som nu er den gjældende, og at forvare de Grundsætninger, som skrev sig fra Slutningen af forrige Aarhundrede, og jeg tror, at Erfaringen har vist, at det har været et rigtigt Standpunkt, idet nemlig den nye Soldtarif har været saa langt fra at træde hæmmende i veien for en god og sund Udvikling af al Produktion og Bedrift her i Landet, at den vistnok tværtimod har udøvet den heldigste Indflydelse i den Henseende, saavidt man kan slutte Noget af, hvad Følgen har vist sig at være. Der har været en forøget, tiltagende Virksomhed og Produktion i Landet, en forøget Handelsomsætning og Handelsvare, en Udvikling af Velstanden, som ogsaa har gjort sig gjældende og vist sig, — hvad jeg nylig tillod mig at bemærke, — gennem en betydelig Stigen af Toldindtægterne. Jeg har derfor ikke kunnet komme til anden Anskuelse, end at den naturlige Opgave for os nu, da vi skulle revidere Toldloven, vil være den, at vi udvikle og befæste det, hvorpaa vi tidligere have begyndt, paa den Grundvold, der er lagt, samt at vi gaa videre i de Retninger, der ere betegnede som de hensigtsmæssigste og heldigste. Jeg maa her gjøre opmærksom paa, at jeg tror, at disse Grundsætninger kunne henføres til fire. Den første er den, at Hensigten maa være, at vi erhverve